

Římanům

¹ Pavel, služebník Ježíše Krista povoláný apoštol, oddělený pro Boží evangelium,

² které [Bůh] předem zaslíbil skrze své proroky ve svatých Písmech,

³ ohledně jeho Syna - který podle těla povstal z Davidova semene

⁴ a který byl podle Ducha svatosti mocně označen za Božího Syna skrze vzkříšení z mrtvých - našeho Pána Ježíše Krista,

⁵ skrze něhož jsme přijali [tuto] milost, totiž apoštolství pro jeho jméno, k poslušnosti víry mezi všemi národy,

⁶ mezi nimiž jste i vy, povolání Ježíše Krista,

⁷ všem, kteří jsou v Římě, milovaným Božím, povoláním svatým: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.

⁸ Především pak děkuji svému Bohu skrze Ježíše Krista za vás všechny, že vaše víra se rozhláší po celém světě.

⁹ Neboť Bůh, kterému sloužím svým duchem v evangeliu jeho Syna, je mi svědkem, jak se o vás neustále zmiňuji,

¹⁰ když ve svých modlitbách žádám, aby se mi někdy už konečně podařilo přijít z Boží vůle k vám.

¹¹ Neboť vás toužím vidět, abych vám předal nějaký duchovní dar k vašemu posílení,

¹² to jest abych byl spolu s vámi potěšen skrze vaši i moji společnou víru.

¹³ Nechci však bratři, abyste nevěděli, že jsem se mnohokrát rozhodl přijít k vám (ale až dosud jsem měl překážky), abych měl nějaké ovoce i mezi vámi, tak jako i mezi ostatními národy.

¹⁴ Jsem dlužníkem Řeků i cizích národů, jak moudrých, tak nemoudrých,

¹⁵ takže pokud se mne týče, jsem připraven kázat evangelium i vám, kteří [jste] v Římě.

¹⁶ Nestydím se totiž za Kristovo evangelium, neboť je [to] Boží moc ke spasení každého, kdo věří, předně Žida, ale i Řeka.

¹⁷ Neboť v něm je zjevena Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno: “Spravedlivý pak bude žít z víry.”

¹⁸ Z nebe se zjevuje Boží hněv proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří zadržují pravdu nepravostí.

¹⁹ Vždyť to, co může být o Bohu poznáno, je jim zjevné, Bůh jim [to] přece zjevil.

²⁰ Jeho neviditelné [znaky], totiž ta jeho věčná moc a božství, jsou přece od stvoření světa jasně vidět, když [lidé] přemýšlejí o [jeho] díle, takže nemají výmluvu.

²¹ Protože když poznali Boha, neoslavovali [ho] jako Boha, ani nebyli vděční, ale ve svých myšlenkách propadli marnosti a jejich nerozumné srdce bylo zatemněno.

²² Prohlašují se za moudré, ale stali se blázny.

²³ A zaměnili slávu nepomíjejícího Boha za zpodobení obrazu pomíjejícího člověka, ptáků, zvíře a plazů.

²⁴ A proto je Bůh vydal v žádostech jejich srdce

nečistotě, aby navzájem zneuctivali svá těla,

²⁵ ty, kteří zaměnili Boží pravdu za lež a ctili stvoření a sloužili mu raději nežli Stvořiteli, který je požehnaný na věky. Amen.

²⁶ Proto je Bůh vydal hanebným vášním; neboť i jejich ženy zaměnily přirozené obcování za to, které je proti přirozenosti.

²⁷ A podobně i muži opustili přirozené obcování se ženou a ve své touze se rozpálili k sobě navzájem, takže muži páchají nestydatost s muži a sami na sobě dostávají nutnou odplatu za ten svůj blud.

²⁸ A poněvadž neuznali za dobré mít Boha ve známosti, vydal je Bůh zvrácené mysli, aby dělali to, co se nemá.

²⁹ Jsou naplněni veškerou nepravostí, smilstvem, ničemností, lakotou, zlobou, plní závisti, vraždy, svárливosti, lsti, zlomyslnosti;

³⁰ donašeči, pomlouvači, nenávidící Boha, zpupní, pyšní, vychloubační, kteří vyhledávají zlé věci, neposlouchají rodiče;

³¹ nerozumní, nedodržující smlouvy, bezcitní, nesmiřitelní, nemilosrdní,

³² kteří ačkoli znají Boží spravedlivé ustanovení, že ti, kteří provozují takové věci, zasluhují smrt, nejenže je dělají [také], ale dokonce [to] těm, kteří [je] provozují, schvalují.

2

¹ Proto nemáš výmluvu, ó každý člověče, který soudíš, neboť v čem soudíš jiného, [v tom] odsuzuješ sám sebe, poněvadž [ty,] který soudíš, děláš totéž.

² Víme přece, že Boží soud proti těm, kteří dělají takové věci, je podle pravdy.

³ Domníváš se tedy, ó člověče, který soudíš ty, kteří provozují takové věci, a [přitom] děláš totéž, že ty unikneš Božímu soudu?

⁴ Anebo pohrdáš bohatstvím jeho laskavosti, shovívavosti a trpělivosti? Nevíš, že Boží dobrota tě vede k pokání?

⁵ Ale [ty] podle své tvrdosti a nekajícího srdce sám sobě shromažďuješ hněv ke dni hněvu a zjevení spravedlivého Božího soudu.

⁶ On “odplatí každému podle jeho skutků”:

⁷ těm, kteří vytrvalostí v konání dobra hledají slávu, čest a nesmrtelnost, věčným životem;

⁸ těm však, kteří jsou svárliví a neposlušní pravdě, ale poslouchají nepravost, [odplatí] zuřivostí a hněvem,

⁹ soužením a úzkostí, duši každého člověka, který koná zlo, předně Židu, ale i Řeku.

¹⁰ Avšak sláva, čest a pokoj každému, kdo koná dobro, předně Židu, ale i Řeku.

¹¹ Neboť Bůh nestrání nikomu.

¹² Všichni, kteří hřešili bez Zákona, bez Zákona také zahynou; a všichni, kteří hřešili pod Zákonem, budou Zákonem souzeni.

¹³ (Neboť před Bohem nejsou spravedliví ti, kdo Zákon slyší, ale ospravedlnění budou ti, kdo Zákon plní.

¹⁴ Když totiž pohané, kteří nemají Zákon, dělají z přirozenosti to, co Zákon [přikazuje], takoví, ač nemají Zákon, jsou Zákonem sami sobě.

¹⁵ Takoví prokazují dílo Zákona zapsaného v je-

jich srdcích, [což] dosvědčuje i jejich svědomí a myšlenky, které se navzájem obviňují anebo obhajují.)

¹⁶ [To se stane] v den, kdy Bůh bude soudit lidská tajemství podle mého evangelia skrze Ježíše Krista.

¹⁷ Hle, ty si říkáš Žid, spoléháš na Zákon a chlubíš se Bohem.

¹⁸ Znáš [jeho] vůli a rozeznáváš, co je správné, neboť jsi vyučován ze Zákona.

¹⁹ Jsi přesvědčen, [že] jsi vůdcem slepých a světlem těch, kteří jsou ve tmě,

²⁰ vychovatelem nemoudrých, učitelem nemluvňat, [někým,] kdo má obraz poznání a pravdy v Zákoně.

²¹ [Proč] tedy ty, který učíš jiného, neučíš sám sebe? Ty, který vyhlašuješ, [že] se nemá krást, kradeš?

²² Ty, který říkáš: “Necizolož!” cizoložíš? Ty, který se štítíš model, se dopouštíš svatokrádeže?

²³ [Ty], který se chlubíš Zákonem, zneuctíváš Boha přestupováním Zákona?

²⁴ Neboť “Boží jméno je mezi pohany tupeno kvůli vám”, jak je napsáno.

²⁵ Obřízka totiž skutečně prospívá, dodržuješ-li Zákon; pokud jsi však přestupníkem Zákona, tvá obřízka se stala neobřízkou.

²⁶ Jestliže tedy neobřezaný [člověk] zachovává ustanovení Zákona, nebude se jeho neobřízka počítat za obřízku?

²⁷ A nebude ten, který [je] podle těla neobřezán, [ale] plní Zákon, soudit tebe, který [i] s literou a obřízkou Zákon přestupuješ?

28 Židem totiž není ten, kdo [je jím] zjevně a obřízka není to, co [je] zjevné na těle;

29 ale Židem [je] ten, kdo [je jím] v nitru a [má] srdce obřezané Duchem, ne literou, jehož chvála není od lidí, ale od Boha.

3

1 Jakou [má] tedy Žid výhodu? A jaký [je] užitek obřízky?

2 Veliký v každém ohledu! Předně ovšem [ten], že [jim] byla svěřena Boží slova.

3 Co totiž [na tom], jestliže někteří neuvěřili? Zruší snad jejich nevěra Boží věrnost?

4 V žádném případě! Ať je však Bůh pravdomluvný a každý člověk lhář, jak je napsáno: “Abys byl shledán spravedlivým ve svých slovech a zvítězil, kdyby ses soudil.”

5 Jestliže však naše nepravost dokazuje Boží spravedlnost, co řekneme? [Je] snad Bůh nespravedlivý, když vylévá svůj hněv? (Mluvím po lidsku.)

6 V žádném případě! Vždyť jak by [potom] Bůh soudil svět?

7 Jestliže se totiž mou lží rozhojnila Boží pravda k jeho slávě, proč jsem tedy ještě souzen jako hříšník?

8 A [proč] neřící: “Čiňme zlé věci, aby přišly dobré,” jak nás pomlouvají a jak někteří tvrdí, že my říkáme? Jejich odsouzení je spravedlivé.

9 Co tedy? Máme [nějakou] přednost? Vůbec ne; vždyť jsme již dříve obvinili jak Židy, tak Řeky, že jsou všichni pod hříchem,

¹⁰ jak je napsáno: “Není spravedlivého, [není] ani jednoho.

¹¹ Není, kdo by rozuměl, není, kdo by hledal Boha.

¹² Všichni se odchýlili, společně se stali neužitečnými; není, kdo by konal dobro, není ani jeden.”

¹³ “Jejich hrdlo [je] otevřený hrob, svými jazyky podváděli.” “Pod jejich rty [je] jed litých hadů.”

¹⁴ “Jejich ústa jsou plná zlořečení a hořkosti.”

¹⁵ “Jejich nohy jsou rychlé k prolití krve;

¹⁶ zkáza a bída [je] na jejich cestách

¹⁷ a cestu pokoje nepoznali.”

¹⁸ “Před jejich očima není Boží bázně.”

¹⁹ Víme pak, že cokoli Zákon říká, říká těm, kdo jsou pod Zákonem, aby byla zacpána všechna ústa a aby všechen svět byl vinen před Bohem.

²⁰ Na základě skutků Zákona totiž nebude v jeho očích ospravedlněno žádné tělo; neboť skrze Zákon [přichází] poznání hříchu.

²¹ Nyní je však bez Zákona zjevena Boží spravedlnost, dosvědčovaná Zákonem i Proroky,

²² totiž Boží spravedlnost skrze víru Ježíše Krista ke všem a na všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu,

²³ neboť všichni zhřešili a chybí jim Boží sláva.

²⁴ Jsou [však] zadarmo ospravedlnováni jeho milostí, skrze vykoupění, které [je] v Ježíši Kristu,

²⁵ jehož Bůh určil za nástroj smíření skrze víru v jeho krev, aby prokázal svou spravedlnost; [neboť] Bůh ve své shovívavosti prominul předešlé hříchy,

²⁶ aby prokázal svou spravedlnost v nynějším čase, aby byl spravedlivým a ospravedlňujícím

toho, kdo [je] z Ježíšovy víry.

²⁷ Kde je tedy ta chloubka? Byla vyloučena. Skrže jaký zákon? [Snad] skutků? Nikoli, ale skrže zákon víry.

²⁸ Máme tedy za to, že člověk je ospravedlňován vírou bez skutků Zákona.

²⁹ [Je] snad Bůh jenom Židů? Není také pohanů? Ano, [je] i pohanů,

³⁰ poněvadž [je] jeden Bůh, který ospravedlní obřezané z víry a neobřezané skrže víru.

³¹ Rušíme tedy vírou Zákon? V žádném případě! Naopak, Zákon potvrzujeme.

4

¹ Co tedy řekneme? [Čeho] dosáhl Abraham, náš otec podle těla?

² Byl-li totiž Abraham ospravedlněn na základě skutků, má se čím chlubit, ale ne před Bohem!

³ Neboť co říká Písmo? “Abraham uvěřil Bohu a bylo mu [to] počteno za spravedlnost.”

⁴ Tomu, kdo koná skutky, se nepočítá odplata podle milosti, ale podle dluhu.

⁵ Avšak tomu, kdo nekoná skutky, ale věří v Toho, který ospravedlňuje bezbožného, se počítá jeho víra za spravedlnost.

⁶ Právě tak i David blahoslaví člověka, kterému Bůh přičítá spravedlnost bez skutků:

⁷ “Blaze [těm], kterým byly odpuštěny nepravosti a jejichž hříchy byly přikryty.

⁸ Blaze muži, kterému Pán už nepočítá hřích.”

9 [Vztahuje se] tedy toto blahoslavení na obřízku, anebo i na neobřízku? Říkáme přece, že Abrahamovi byla víra počtena za spravedlnost.

10 Jak [mu] tedy byla počtena? Když byl obřezán, anebo [ještě] neobřezán? Nebylo [to] v obřízce, ale před obřezáním!

11 A znamení obřízky přijal jako pečeť spravedlnosti [z] víry, kterou [měl už] před obřezáním, aby byl otcem všech, kdo věří v neobřízce, aby i jim byla přičtena spravedlnost,

12 a otcem obřízky těch, kdo nejsou jen z obřízky, ale kteří také kráčí ve šlépějích víry našeho otce Abrahama, která byla před obřezáním.

13 Neboť zaslíbení, že bude dědicem světa, nebylo Abrahamovi a jeho semeni [dáno] skrze Zákon, ale skrze spravedlnost víry.

14 Jestliže [jsou] totiž dědici ti, kteří jsou ze Zákona, [pak] je zmařena víra a zrušeno zaslíbení.

15 (Zákon přece působí hněv; neboť kde není Zákon, [není] ani přestoupení.)

16 [Je] proto z víry, aby [bylo] podle milosti, aby zaslíbení bylo jisté všemu semeni, nejen tomu, které je ze Zákona, ale také tomu, které je z Abrahamovy víry. [Vždyť] on je otcem nás všech

17 (jak je napsáno: “Ustanovil jsem tě otcem mnohých národů”) před Bohem, kterému uvěřil, který obživuje mrtvé a povolává věci, které nejsou, jako by byly.

18 [Abraham] uvěřil v naději proti [vší] naději, takže se stal otcem mnohých národů podle toho výroku: “Tolik bude tvého semene.”

19 Neochaboval ve víře: nehleděl na své již

umrtvené tělo (bylo mu přibližně sto let), ani na mrtvost Sářina lůna;

²⁰ nepochyboval tedy v nevěře o Božím zaslíbení, ale byl posílen vírou, když dal slávu Bohu,

²¹ v plné jistotě, že co [Bůh] zaslíbil, je schopen i vykonat.

²² A proto “mu [to] bylo počteno za spravedlnost”.

²³ Že “mu [to] bylo počteno” však není napsáno jen kvůli němu,

²⁴ ale také kvůli nám, kterým [to] má být počteno, [nám,] věřícím v Toho, který vzkřísil z mrtvých našeho Pána Ježíše.

²⁵ On byl vydán pro naše provinění a vzkříšen pro naše ospravedlnění.

5

¹ Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána, Ježíše Krista,

² skrze něhož také máme vírou přístup k této milosti, ve které stojíme a chlubíme se v naději Boží slávy.

³ A nejen [to,] ale chlubíme se i souženími, neboť víme, že soužení působí vytrvalost,

⁴ vytrvalost spolehlivost a spolehlivost naději.

⁵ A naděje nezahanbuje; neboť v našich srdcích je rozlita Boží láska skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.

⁶ Kristus totiž, když jsme my ještě byli bezmocní, v určený čas zemřel za bezbožné.

⁷ (Neboť sotva kdo zemře za spravedlivého, ačkoli za dobrého by se snad i někdo zemřít odvážil.)

⁸ Bůh však dokazuje svoji lásku k nám, neboť když jsme ještě byli hříšníci, Kristus zemřel za nás.

⁹ Když jsme [tedy] nyní ospravedlněni jeho krví, budeme potom mnohem spíše skrze něho zachráněni před hněvem.

¹⁰ Neboť jestliže, když jsme [ještě] byli nepřátelé, byli jsme s Bohem smířeni skrze smrt jeho Syna, mnohem spíše, když jsme [již] smířeni, budeme zachráněni jeho životem.

¹¹ A nejen [to,] ale chlubíme se také Bohem skrze našeho Pána, Ježíše Krista, skrze něhož jsme nyní přijali smíření.

¹² A proto, jako skrze jednoho člověka vešel do světa hřích a skrze hřích smrt, tak také smrt přešla na všechny lidi, poněvadž všichni zhřešili -

¹³ (neboť hřích byl na světě už před Zákonem, ale když není Zákon, hřích se nepočítá.

¹⁴ Smrt však kralovala od Adama až po Mojžíše i nad těmi, kdo nezhřešili podobným přestoupením jako Adam, který je obrazem toho budoucího.

¹⁵ Není tomu však s obdarováním tak jako s proviněním? Vždyť jestliže proviněním toho jednoho jich mnoho zemřelo, mnohem spíše se k mnohým rozhojnila Boží milost a dar v milosti toho jednoho člověka, Ježíše Krista!

¹⁶ A není [tomu] s darem tak jako [s tím, co přišlo] skrze [toho] jednoho, který zhřešil? Vždyť soud nad jedním [proviněním vedl] k odsouzení, obdarování pak [vede] z mnoha provinění k ospravedlnění!

¹⁷ Jestliže totiž kvůli provinění jednoho [člověka] kralovala skrze toho jednoho smrt, mnohem spíše

ti, kteří přijímají hojnost milosti a daru spravedlnosti, budou kralovat v životě skrze toho jednoho, Ježíše Krista!)

¹⁸ Tak tedy, jako skrze jediné provinění [přišlo] na všechny lidi odsouzení, tak také skrze jediný spravedlivý čin [přišlo] na všechny lidi ospravedlnění života.

¹⁹ Neboť jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšnými, tak se také poslušností jednoho mnozí stanou spravedlivými.

²⁰ Zákon však přišel [proto], aby se rozhojnilo provinění; ale kde se rozhojnil hřích, [tam] se ještě více rozhojnila milost,

²¹ aby tak jako skrze smrt zavládl hřích, i milost zavládla skrze spravedlnost k věčnému životu skrze našeho Pána, Ježíše Krista.

6

¹ Co tedy řekneme? Máme zůstat v hříchu, aby se rozhojnila milost?

² V žádném případě! Jak bychom mohli ještě žít v hříchu [my,] kdo jsme mu zemřeli?

³ Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni do Krista Ježíše, jsme pokřtěni do jeho smrti?

⁴ Jsme s ním tedy skrze křest pohřbeni do smrti, abychom tak jako byl Kristus vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, i my mohli začít chodit v novosti života.

⁵ Jestliže jsme s ním tedy srostlí zpodoběním jeho smrti, budeme jistě [takoví] i ohledně vzkříšení.

⁶ Víme [přece], že náš starý člověk byl ukřižován s [ním], aby bylo odstraněno tělo hříchu, abychom již dále nesloužili hříchu.

⁷ Neboť kdo zemřel, je ospravedlněn od hříchu.

⁸ Jestliže jsme tedy s Kristem zemřeli, věříme, že s ním také budeme žít.

⁹ Víme [přece,] že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje.

¹⁰ Neboť že zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, [ale] že žije, žije Bohu.

¹¹ Tak se i vy považujte za vskutku mrtvé hříchu, ale za živé Bohu v Kristu Ježíši, našem Pánu.

¹² Ať tedy ve vašich smrtelných tělech nevládne hřích, tak abyste ho poslouchali v jeho žádostech.

¹³ Také nevydávejte své údy hříchu za nástroje nepravosti, ale vydejte se Bohu jako [ti], kdo ožili z mrtvých a své údy [vydejte] Bohu za nástroje spravedlnosti.

¹⁴ Neboť hřích nad vámi nebude panovat, protože nejste pod Zákonem, ale pod milostí.

¹⁵ Co tedy? Máme hřešit, když nejsme pod Zákonem, ale pod milostí? V žádném případě!

¹⁶ Nevíte snad, že [když] se někomu vydáváte za služebníky, abyste [ho] poslouchali, [pak] jste služebníky toho, koho posloucháte, ať už hříchu ke smrti, nebo poslušnosti ke spravedlnosti?

¹⁷ Ale díky Bohu, že ačkoli jste byli služebníci hříchu, uposlechli jste ze srdce [ten] způsob učení, do kterého jste byli uvedeni.

¹⁸ Když jste tedy byli osvobozeni od hříchu, byli jste podrobeni do služby spravedlnosti.

¹⁹ Pro slabost vašeho těla [to] říkám po lidsku: Jako jste vydali své údy za služebníky nečistoty a nepravosti k [páchání] nepravosti, tak tedy nyní vydejte své údy za služebníky spravedlnosti k

posvěcení.

²⁰ Když jste totiž byli služebníci hříchu, byli jste svobodní od spravedlnosti.

²¹ Jaký jste pak tehdy měli užitek z těch věcí, za které se nyní stydíte? Vždyť jejich výsledkem [je] smrt!

²² Nyní však, když jste osvobozeni od hříchu a podrobeni do služby Bohu, máte svůj užitek [vedoucí] k posvěcení a výsledkem je věčný život.

²³ Neboť odplatou za hřích [je] smrt, ale Božím darem [je] věčný život v našem Pánu, Ježíši Kristu.

7

¹ Nevíte snad, bratři (mluvím přece k těm, kdo znají Zákon), že Zákon panuje nad člověkem [jen] po dobu [jeho] života?

² Neboť vdaná žena je zákonem vázána k žijícímu muži, ale kdyby ten muž zemřel, je zproštěna zákona o muži.

³ A proto, oddá-li se jinému muži, zatímco její muž žije, bude nazvána cizoložnicí. Jestliže však její muž zemře, je od toho zákona svobodná, takže není cizoložnicí, když se oddá jinému muži.

⁴ A tak jste i vy, moji bratři, skrze Kristovo tělo umrtvení Zákonu, abyste se oddali jinému - tomu, který byl vzkříšen z mrtvých - abychom mohli nést ovoce Bohu.

⁵ Když jsme totiž byli v těle, vášně hříchů, [probouzené] skrze Zákon, působily v našich údech k plození ovoce smrti.

⁶ Nyní jsme však zproštěni Zákona, když jsme zemřeli tomu, čím jsme byli drženi, abychom

sloužili [Bohu] v novosti Ducha a ne ve starobě litery.

⁷ Co tedy řekneme? [Že] Zákon [je] hřích? V žádném případě! Avšak hřích jsem nepoznal [jinak] než skrze Zákon. Vždyť ani o žádosti bych nevěděl, kdyby Zákon neříkal: “Nebudeš žádostivý!”

⁸ Hřích se pak skrze to přikázání chopil příležitosti a způsobil ve mně veškerou žádost. Bez Zákona [je] tedy hřích mrtev.

⁹ Já jsem pak kdysi žil bez Zákona, ale když přišlo přikázání, hřích ožil

¹⁰ a já jsem zemřel. A ukázalo se, že přikázání, které [mělo být] k životu, [je] mi ke smrti.

¹¹ Neboť hřích, který se skrze to přikázání chopil příležitosti, mne oklamal a skrze ně [mne] zabil.

¹² Zákon [je] tedy jistě svatý a přikázání [je] svaté, spravedlivé a dobré.

¹³ Stalo se mi tedy to dobré smrtí? V žádném případě! Avšak hřích, aby se ukázal hříchem, mi skrze to dobré působí smrt, aby se hřích skrze přikázání stal nadmíru hříšným.

¹⁴ Víme přece, že Zákon je duchovní, ale já jsem tělesný, zaprodaný hříchu.

¹⁵ Nerozumím totiž [tomu], co dělám; neboť nekonám to, co chci, ale dělám to, co nenávidím.

¹⁶ Jestliže tedy dělám to, co nechci, souhlasím se Zákonem, že [je] dobrý.

¹⁷ Nyní to pak již nedělám já, ale hřích, který ve mně přebývá.

¹⁸ Víím totiž, že ve mně (to jest v mém těle), nepřebývá [nic] dobrého. Neboť chtění mám [u sebe] pohotově, ale vykonání toho dobrého ne-

nacházím.

¹⁹ Nekonám totiž dobro, které chci, ale zlo, které nechci, to dělám.

²⁰ Jestliže pak dělám to, co nechci, [pak] to již nedělám já, ale hřích, který ve mně přebývá.

²¹ Nacházím tedy zákon, že když chci dělat dobro, mám [u sebe] pohotově zlo.

²² Podle vnitřního člověka totiž radostně souhlasím s Božím Zákonem,

²³ ale ve svých údech vidím jiný zákon, který bojuje proti zákonu mé mysli a činí mě zajatcem zákona hříchu, který je v mých údech.

²⁴ Já ubohý člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?

²⁵ Děkuji Bohu - skrze Ježíše Krista, našeho Pána! A tak tedy tentýž já sloužím myslí Zákonu Božímu, ale tělem zákonu hříchu.

8

¹ A proto již [není] žádné odsouzení pro ty, kdo jsou v Kristu Ježíši, kteří nechodí podle těla, ale podle Ducha.

² Neboť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti.

³ Neboť co [bylo] pro Zákon nemožné, protože byl slabý kvůli tělu, [to] Bůh [vykonal], když poslal svého vlastního Syna v podobě těla hříchu a kvůli hříchu. Odsoudil hřích v těle,

⁴ aby byl spravedlivý požadavek Zákonu naplněn v nás, kdo nechodíme podle těla, ale podle Ducha.

⁵ Ti, kdo jsou podle těla, totiž myslí na věci těla, ale ti, kdo [jsou] podle Ducha, na věci Ducha.

⁶ Neboť smýšlení těla [je] smrt, ale smýšlení Ducha [je] život a pokoj.

⁷ Smýšlení těla [je] proto v nepřátelství vůči Bohu, neboť není a vlastně ani nemůže být poddáno Božímu zákonu.

⁸ A tak ti, kteří jsou v těle, se Bohu líbit nemohou.

⁹ Vy však nejste v těle, ale v Duchu, pokud ve vás přebývá Duch Boží. Jestliže pak někdo nemá Kristova Ducha, ten není jeho.

¹⁰ Jestliže však [je] Kristus ve vás, [je] sice tělo mrtvé kvůli hříchu, ale duch žije kvůli spravedlnosti.

¹¹ Jestliže tedy Duch Toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, přebývá ve vás, [pak] Ten, který vzkřísil z mrtvých Krista, obživí i vaše smrtelná těla skrze svého Ducha přebývajícího ve vás.

¹² A tak tedy, bratři, nejsme dlužníci těla, abychom žili podle těla.

¹³ Žijete-li totiž podle těla, zemřete; jestliže však skutky těla umrtvujete Duchem, budete žít.

¹⁴ Neboť všichni, kdo jsou vedeni Božím Duchem, ti jsou Boží synové.

¹⁵ Nepřijali jste přece ducha otroctví, abyste se znovu báli, ale přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, Otče!

¹⁶ Sám Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.

¹⁷ A jestliže děti, [pak] i dědicové, totiž dědicové Boží a spoludědicové Kristovi, abychom jestliže s [ním] trpíme, byli s [ním] také oslaveni.

¹⁸ Mám totiž za to, že utrpení nynějšího času nejsou srovnatelná s tou slávou, která se má zjevit na nás.

¹⁹ Neboť stvoření napjatě vyhlíží a očekává zjevení Božích synů

²⁰ (stvoření je totiž poddáno marnosti, ne dobrovolně, ale kvůli tomu, který [je] poddal)

²¹ v naději, že i ono samo bude vysvobozeno z otroctví zkázy do svobody slávy Božích dětí.

²² Víme přece, že všechno stvoření až dosud společně sténá a pracuje k porodu.

²³ A nejen ono, ale i my, kteří máme prvotiny Ducha, i my sami v sobě sténáme, zatímco očekáváme přijetí za syny, [to jest] vykoupení svého těla.

²⁴ Byli jsme totiž spaseni nadějí. Avšak naděje, která je zjevná, není naděje. (Vždyť proč by někdo doufal [v to,] co vidí?)

²⁵ Doufáme-li však [v to], co nevidíme, [pak to] vytrvale očekáváme.

²⁶ A tak [nám] také Duch pomáhá v našich slabostech. Vždyť [ani] nevíme, [za] co bychom se měli modlit, jak je potřeba, ale sám Duch oroduje za nás nevýslovným sténáním.

²⁷ A ten, který zkoumá srdce, ví, jaké [je] smýšlení Ducha, že podle Boží [vůle] prosí za svaté.

²⁸ Víme pak, že těm, kteří milují Boha, všechny věci napomáhají k dobrému, [totiž] těm, kteří jsou povoláni podle [jeho] předsevzetí.

²⁹ Neboť ty, které předzvěděl, také předurčil, [aby byli] připodobněni obrazu jeho Syna, aby on byl prvorozený mezi mnoha bratry.

³⁰ [Ty], které předurčil, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také oslavil.

³¹ Co k tomu tedy řekneme? Když [je] Bůh s námi, kdo proti nám?

³² Jak by nám Ten, který neušetřil svého vlastního Syna, ale vydal ho za nás [za] všechny, nedaroval s ním také všechny věci?

³³ Kdo obviní Boží vyvolené? [Vždyť] Bůh, ten ospravedlňuje!

³⁴ Kdo [nás] odsoudí? [Vždyť] Kristus, ten zemřel, ale hlavně byl vzkříšen [z mrtvých]; ten je také po Boží pravici a oroduje za nás!

³⁵ Kdo nás oddělí od Kristovy lásky? [Snad] soužení, úzkost nebo pronásledování? [Snad] hlad, nahota, nebezpečí nebo meč?

³⁶ Jak je napsáno: “Pro tebe jsme zabíjeni celý den, počítáni jsme za ovce na porážku.”

³⁷ Ale v tom všem skvěle vítězíme skrze Toho, který si nás zamiloval.

³⁸ Jsem totiž přesvědčen, že smrt ani život, andělé, vrchnosti ani mocnosti, věci přítomné ani budoucí,

³⁹ výšina ani hlubina ani žádné jiné stvoření nás nebude moci oddělit od Boží lásky, která [je] v Kristu Ježíši, našem Pánu.

9

¹ Říkám pravdu v Kristu, nelžu; i mé svědomí dosvědčuje v Duchu Svatém,

² že mám veliký zármutek a neustálou bolest ve svém srdci.

³ Neboť bych si přál být sám zavržen od Krista ve prospěch svých bratrů, svých příbuzných podle těla,

⁴ kteří jsou Izraelité, jimž [patří] synovství, sláva i smlouvy, vydání Zákona, bohoslužba i zaslíbení,

⁵ jejichž [jsou] otcové a z nichž podle těla [pochází] Kristus, který je nade vším, požehnaný Bůh na věky. Amen.

⁶ Avšak ne že by Boží slovo selhalo. Neboť ne všichni, kdo [pocházejí] z Izraele, [jsou] Izrael.

⁷ Také ne proto, že jsou símě Abrahamovo, [jsou] všichni [jeho] dětmi, ale: “Tvé símě bude povoláno v Izákovi.”

⁸ To jest: Božími dětmi nejsou děti těla, ale za símě se počítají děti zaslíbení.

⁹ Neboť toto [je] slovo zaslíbení: “V tento čas přijdu a Sára bude mít syna.”

¹⁰ A nejen [to], ale také když Rebeka počala z jednoho [muže], našeho otce Izáka, [dva syny]

¹¹ (totiž ještě než se narodili a než udělali cokoli dobrého nebo zlého, aby Boží předsevzetí zůstalo podle vyvolení, ne na základě skutků, ale z Toho, který povolává),

¹² bylo jí řečeno: “Starší bude sloužit mladšímu.”

¹³ Jak je napsáno: “Jákoba jsem si zamiloval, ale Ezaua jsem pojal v nenávist.”

¹⁴ Co tedy řekneme? [Je] snad u Boha nespravedlnost? V žádném případě!

¹⁵ Vždyť Mojžíšovi říká: “Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.”

¹⁶ A tak nezáleží na tom, kdo chce, ani na tom, kdo usiluje, ale na Bohu, který se smilovává.

¹⁷ Faraonovi přece Písmo říká: “Právě proto jsem tě pozdvihl, abych na tobě ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi.”

¹⁸ A tak se tedy smilovává, nad kým chce, a koho chce, zatvrzuje.

¹⁹ Řekneš mi však: “Proč je [tedy] ještě nespokojen? Vždyť kdo se vzepřel jeho vůli?”

²⁰ Ale kdo jsi přece ty, ó člověče, že odmlouváš

Bohu? Řekne snad výtvor [svému] tvůrci: “Proč jsi mě udělal takto?”

²¹ Nemá snad hrnčír moc nad hlínou, aby udělal ze stejné hmoty jednu nádobu ke cti a jinou k hanbě?

²² A [co když] Bůh snášel s velikou trpělivostí nádoby hněvu, připravené ke zničení, protože chtěl ukázat hněv a oznámit svou moc?

²³ A [co když] chtěl oznámit bohatství své slávy na nádobách milosrdenství, které předem připravil k slávě,

²⁴ totiž na nás, které povolal nejen ze Židů, ale i z pohanů?

²⁵ Jak také říká skrze Ozeáš: “Ne svůj lid nazvu svým lidem a nemilovanou [nazvu] milovanou.

²⁶ A stane se, [že] na místě, kde jim bylo řečeno: ‘Vy nejste můj lid’, tam budou nazváni ‘Synové živého Boha.’ ”

²⁷ Izaiáš pak volá nad Izraelem: “[I] kdyby byl počet synů Izraele jako [je] písku v moři, [jen] ostatek bude zachráněn.

²⁸ Neboť [on] naplní [své] slovo ve spravedlnosti, a [to] rychle; neboť Pán vykoná [své] slovo na zemi rychle.”

²⁹ A jak předem řekl Izaiáš: “Kdyby nám Pán zástupů nezanechal semeno, byli bychom jako Sodoma, Gomoře bychom byli podobní!”

³⁰ Co tedy řekneme? Že pohané, kteří spravedlnost nevyhledávali, dosáhli spravedlnosti, totiž spravedlnosti z víry,

³¹ avšak Izrael, který vyhledával spravedlnost Zákona, k zákonu spravedlnosti nedospěl.

³² Proč? Protože [ji] nehledali z víry, ale jako [by

byla] na základě skutků Zákona. Narazili na kámen úrazu,

³³ jak je napsáno: “Hle, pokládám na Sionu kámen úrazu a skálu pohoršení a nikdo, kdo v něj věří, nebude zahanben.”

10

¹ Bratři, touha mého srdce a modlitba k Bohu za Izrael je, aby byli spaseni.

² Neboť jim vydávám svědectví, že mají horlivost pro Boha, ale ne podle [pravého] poznání.

³ Nepoddali se totiž Boží spravedlnosti, protože Boží spravedlnost neznají a snaží se ustanovit svou vlastní spravedlnost.

⁴ Vždyť cílem Zákona [je] Kristus, k ospravedlnění každého věřícího.

⁵ Neboť Mojžíš píše o spravedlnosti, která [je] ze Zákona, [toto]: “Člověk, který dělá tyto věci, bude jimi živ.”

⁶ Spravedlnost z víry však mluví takto: “Neříkej ve svém srdci: ‘Kdo vystoupí do nebe?’ (to jest přivést Krista dolů),

⁷ anebo: ‘Kdo sestoupí do propasti?’ (to jest vyvést Krista z mrtvých).”

⁸ Co tedy říká? “Blízko tebe je slovo; ve tvých ústech a ve tvém srdci.” (To jest to slovo víry, které kážeme):

⁹ Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.

¹⁰ Srdcem se totiž věří ke spravedlnosti a ústy se vyznává ke spasení.

11 Vždyť Písmo říká: “Nikdo, kdo v něj věří, nebude zahanben.”

12 Není totiž rozdíl mezi Židem a Řekem, neboť tentýž Pán všech [je] bohatý ke všem, kdo ho vzývají.

13 Neboť “každý, kdo by vzýval jméno Pána, bude spasen.”

14 Jak ale budou vzývat [Toho,] v něhož neuvěřili? A jak uvěří [v Toho,] o němž neslyšeli? A jak uslyší bez kazatele?

15 A jak budou kázat, jestliže nebyli posláni? Jak je napsáno: “Jak krásné jsou nohy zvěstujících pokoj, těch, kteří zvěstují dobré věci.”

16 Ale ne všichni uposlechli evangelium. Vždyť Izaiáš říká: “Pane, kdo uvěřil našemu kázání?”

17 Víra [je] tedy ze slyšení a slyšení skrze slovo Boží.

18 Říkám však: Cožpak neslyšeli? Vždyť přece: “Jejich hlas se roznesl po celé zemi a jejich slova do konců světa.”

19 Pravím však: Cožpak Izrael nepoznal? [Vždyť] první Mojžíš říká: “Vzbudím ve vás žárlivost kvůli [těm, kdo] nejsou národ; kvůli nemoudrému národu vás popudím k hněvu.”

20 Izaiáš pak směle říká: “Dal jsem se najít těm, kteří mě nehledali; nechal jsem se poznat těm, kteří se po mně neptali.”

21 Ale o Izraeli říká: “Celý den jsem rozprostíral ruce k lidu neposlušnému a odmlouvavému.”

11

¹ Říkám tedy: Zavrhl snad Bůh svůj lid? V žádném

případě! Vždyť i já jsem Izraelita, ze semene Abrahama, [z] pokolení Benjamínova.

² Bůh nezavrhl svůj lid, který předzvěděl. Nevíte snad, co Písmo říká o Eliášovi? Jak jedná s Bohem proti Izraeli a říká:

³ “Pane, tvé proroky zabili a tvé oltáře rozbořili; zůstal jsem jen já, a [i] mně usilují o život!”

⁴ Co mu ale říká Boží odpověď? “Ponechal jsem si sedm tisíc mužů, kteří nesklonili koleno před Bálem.”

⁵ A tak tedy i v nynější době vznikl ostatek, vyvolený podle milosti.

⁶ (A jestliže [podle] milosti, tedy ne na základě skutků, jinak by milost již nebyla milost. Jestliže však na základě skutků, již [to] není milost; jinak již skutek není skutek.)

⁷ Co tedy? Izrael nedosáhl toho, co hledá, ale vyvolení [toho] dosáhli; ostatní pak byli zatvrzení.

⁸ Jak je napsáno: “Bůh jim dal ducha otupělosti, oči, aby neviděli, a uši, aby neslyšeli, až do dnešního dne.”

⁹ A David říká: “Ať se jim jejich stůl stane pastí a nástrahou, pohoršením a odplatou.

¹⁰ [Dej], ať se jejich oči zatmějí, aby neviděli, a jejich záda navždy sehni.”

¹¹ Říkám tedy: Klopýtli snad, aby padli? V žádném případě! Jejich pokleskem přece [přišlo] spasení k pohanům, aby [to] v nich vzbudilo žárlivost.

¹² Jestliže pak jejich poklesek [znamená] bohatství pro svět a jejich nedostatek bohatství pro pohany, čím více [bude] jejich plnost?

13 Vám pohanům pak říkám: Jelikož jsem vskutku apoštolem pohanů, oslavuji [Boha za] svou službu,

14 zda bych nějak nemohl vzbudit žárlivost [těch, kdo jsou] mé tělo, a některé z nich zachránit.

15 Neboť jestliže jejich odmítnutí [znamená] smíření světa, co [teprve jejich] přijetí, ne-li život z mrtvých?

16 Jsou-li totiž svaté prvotiny, [je svaté] i těsto. A je-li svatý kořen, [jsou svaté] i větve.

17 Jestliže pak jsou některé větve vylomeny a ty, planá oliva, jsi byl naroubován mezi ně a stal ses spoluúčastníkem kořene a tučnosti olivy,

18 nechlub se proti těm větvím. Pokud se však vychloubáš, [pamatuj, že] ne ty neseš kořen, ale kořen tebe.

19 Řekneš tedy: “Ty větve byly vylomeny, abych já byl naroubován.”

20 Dobře; nevěrou byly vylomeny, ty však stojíš vírou. Nebuď namyšlený, ale boj se.

21 Jestliže totiž Bůh neušetřil přirozené větve, [věz,] že by neušetřil ani tebe.

22 Pohleď tedy [na] Boží laskavost i přísnost: k těm, kteří padlí, přísnost, ale k tobě laskavost, budeš-li [ovšem] v té laskavosti zůstávat. Jinak budeš vyřazen i ty.

23 Oni pak také budou naroubováni, pokud nezůstanou v nevěře; Bůh je přece schopen naroubovat je znovu.

24 Vždyť jestliže jsi ty byl vyřazen z přirozeně plané olivy a proti přirozenosti naroubován do ušlechtilé olivy, čím spíše budou ti, kteří [jsou] přirozenými

[větve mi], naroubováni do své vlastní olivy?

²⁵ Neboť nechci, bratři, abyste neznali toto tajemství (abyste nebyli moudří sami před sebou), že Izraeli nastala částečná zatvrzelost, dokud nevejde plnost pohanů.

²⁶ A tak bude spasen celý Izrael, jak je napsáno: “Ze Sionu přijde Vysvoboditel a odvrátí bezbožnosti od Jákoba.

²⁷ A toto [bude] má smlouva s nimi, když odejmu jejich hříchy.”

²⁸ Ohledně evangelia [jsou] tedy nepřátelé kvůli vám, ale ohledně vyvolení [jsou Boží] milovaní kvůli otcům.

²⁹ [Svých] darů a povolání přece Bůh nelituje!

³⁰ Vždyť tak jako jste vy kdysi byli neposlušní Bohu, ale nyní se vám dostalo milosrdenství pro jejich neposlušnost,

³¹ tak i oni nyní neuposlechli, aby se pro milosrdenství [udělené] vám i jim dostalo milosrdenství.

³² Neboť Bůh zavřel všechny pod neposlušnost, aby se nade všemi smiloval.

³³ Ó, hloubko bohatství Boží moudrosti i vědění! Jak nevyzpytatelné [jsou] jeho soudy a jak nevysytitelné jeho cesty!

³⁴ Vždyť “kdo poznal Pánovu mysl? A kdo se stal jeho poradcem?”

³⁵ Anebo “kdo mu [něco] dal předem a bude mu [to] odplaceno?”

³⁶ Neboť z něj a skrze něj a pro něj [jsou] všechny věci. Jemu [bud] sláva na věky! Amen.

12

¹ Proto vás vyzývám, bratři, pro Boží milosrden-

ství, abyste vydali svá těla jako živou oběť, svatou a příjemnou Bohu, [skrže] vaši rozumnou službu.

² A nepřizpůsobujte se tomuto světu, ale proměňujte se obnovením své mysli, abyste mohli rozeznat, co [je] dobrá, příjemná a dokonalá Boží vůle.

³ Neboť skrže milost, která mi je dána, říkám každému, kdo je mezi vámi, aby [o sobě] nesmýšlel více než se má, ale aby smýšlel střízlivě [podle toho,] jak Bůh každému udělil míru víry.

⁴ Vždyť tak jako máme v jednom těle mnoho údů, ale všechny údy nemají stejnou práci,

⁵ tak [i my, ačkoli] mnozí, jsme jedno tělo v Kristu a jednotlivě údy jedni druhých.

⁶ Když tedy máme rozdílná obdarování podle milosti, která je nám dána, ať už proroctví, [to konejme] v souladu s vírou;

⁷ nebo službu, ve sloužení; nebo ten, kdo učí, ve vyučování;

⁸ nebo ten, kdo povzbuzuje, v povzbuzování; kdo dává, ve štědrosti; kdo vede, v pilnosti; kdo prokazuje milosrdenství, [čiň to] s ochotou.

⁹ Láska [ať je] bez pokrytectví. Oškivte si zlé, lněte k dobrému.

¹⁰ Bratrskou láskou srdečně milujte jedni druhé, vzájemně se předcházejte uctivostí,

¹¹ v pilnosti nepolevujte, buďte vroucí duchem, služte Pánu,

¹² v naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí,

¹³ v potřebách se dělte se svatými, věnujte se pohostinnosti.

14 Dobrořečte těm, kdo vás pronásledují, dobrořečte a nezlořečte.

15 Radujte se s radujícími a plačte s plačícími.

16 Buďte k sobě navzájem jednomyslní, nesmýšlejte vysoce, ale nechte se vést k poníženým. Nebuďte moudří sami před sebou.

17 Nikomu neodplácejte zlo zlem. Opatrujte dobré přede všemi lidmi.

18 Je-li [to] možné, pokud je na vás, mějte se všemi lidmi pokoj.

19 Nemstěte se sami, milovaní, ale dejte místo hněvu, neboť je napsáno: “Má [je] pomsta, já odplatím, praví Pán.”

20 A tak: “Hladoví-li tvůj nepřítel, nakrm ho; žízní-li, dej mu napít. Neboť když to uděláš, shrneš na jeho hlavu řeřavé uhlí.”

21 Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

13

1 Každá duše at je poddána nadřízeným vládám. Vždyť není vlády, kromě od Boha; a vlády, které jsou, jsou ustanoveny Bohem.

2 Proto kdo se staví proti vládě, postavil se proti Božímu ustanovení; a ti, kteří se postavili proti [němu], přivedou na sebe odsouzení.

3 Vládcové přece nejsou postrachem dobrého jednání, ale zlého. Chceš se tedy nebát vlády? Čiň, co [je] dobré, a budeš mít od ní chválu.

4 Vždyť je Božím služebníkem pro tvé dobro. Jestliže však jednáš zle, boj se, neboť ne nadarmo nosí meč. Je přece Božím služebníkem, mstitelem k [vykonání] hněvu nad tím, kdo páchá zlo.

⁵ Proto musíme být poddáni, nejen kvůli hněvu, ale také kvůli svědomí.

⁶ Vždyť proto také platíte daň, že jsou [to] Boží služebníci a právě tomu se pilně věnují.

⁷ Dávejte tedy každému, co jste povinni: komu daň, [tomu] daň, komu clo, [tomu] clo, komu bázeň, [tomu] bázeň, komu čest, [tomu] čest.

⁸ Nikomu nedlužte nic, než abyste se navzájem milovali; neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil Zákon.

⁹ Vždyť to “Nezcizoložíš, nezabiješ, nebudeš krást, nevydáš falešné svědectví, nebudeš žádostivý” a je-li [ještě] nějaké jiné přikázání, je shrnuto v tomto slově: “Budeš milovat svého bližního jako sám sebe.”

¹⁰ Láska nepůsobí bližnímu [nic] zlého; plností Zákona [je] tedy láska.

¹¹ Kromě toho znejte dobu, že už [je] čas probudit se ze spánku. Vždyť teď [je] naše spasení blíže, nežli když jsme uvěřili.

¹² Noc pokročila a přiblížil se den. Odložme tedy skutky tmy a oblečme zbroj světla.

¹³ Choďme počestně jako ve dne, ne v hodování a opilství, ne ve smilstvech a nestydatostech, ne ve svárlivosti a závisti,

¹⁴ ale oblečte se [do] Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo podle [jeho] žádostí.

14

¹ Slabého ve víře přijímejte ne k hádkám o názorech.

² Někdo totiž věří, [že] může jíst všechno; ten, kdo je slabý, však jí [jen] zeleninu.

³ Ten, kdo jí, ať nepohrdá tím, kdo nejí, a kdo nejí, ať nesoudí toho, kdo jí; vždyť Bůh ho přijal!

⁴ Kdo jsi ty, že soudíš cizího služebníka? Svému vlastnímu pánu stojí nebo padá! Bude však postaven; Bůh je přece schopen ho postavit.

⁵ Někdo totiž uznává jeden den nad jiné, jiný uznává každý den. Každý ať má ve své mysli plnou jistotu.

⁶ Kdo zachovává den, zachovává [ho] Pánu, a kdo ten den nezachovává, nezachovává [ho] Pánu. Kdo jí, jí Pánu, neboť děkuje Bohu, a kdo nejí, nejí Pánu a děkuje Bohu.

⁷ Nikdo z nás přece nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá.

⁸ Žijeme-li totiž, žijeme Pánu a umíráme-li, umíráme Pánu. Ať už tedy žijeme nebo umíráme, patříme Pánu.

⁹ Vždyť proto také Kristus zemřel a vstal [z mrtvých a] ožil, aby byl Pánem mrtvých i živých.

¹⁰ Ty pak, proč soudíš svého bratra? Anebo ty, proč pohrdáš svým bratrem? Všichni se přece postavíme před Kristovou soudnou stolicí.

¹¹ Vždyť je napsáno: “Jakože jsem živ, praví Pán, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk vzdá chválu Bohu.

¹² A tak každý z nás bude sám za sebe skládat účet Bohu.

¹³ Nesuďme již tedy jedni druhé, ale raději posuďte toto: abyste nekladli před bratra kámen úrazu nebo pohoršení.

¹⁴ Vím a jsem přesvědčen v Pánu Ježíši, že nic [není] nečisté samo o sobě; jenže tomu, kdo něco považuje za nečisté, [je to] nečisté.

15 Jestliže se totiž kvůli pokrmu rmoutí tvůj bratr, již nechodíš podle lásky. Nepřiváděj svým pokrmem k záhubě toho, za koho zemřel Kristus.

16 Ať tedy vaše dobré není vydáno potupě.

17 Vždyť Boží království není pokrm a nápoj, ale spravedlnost, pokoj a radost v Duchu Svatém.

18 Neboť ten, kdo Kristu slouží v těchto věcech, [je] příjemný pro Boha a vážený pro lidi.

19 Následujme tedy to, co [vede] k pokoji a k vzájemnému budování.

20 Neboť Boží dílo kvůli pokrmu. Jistě, všechno [je] čisté, ale pro člověka, který jí s překážkou, [je to] zlé.

21 [Je] dobré nejíst maso ani nepít víno ani [nedělat nic,] na čem se tvůj bratr uráží nebo pohoršuje nebo [čím] slábne.

22 Ty máš víru? Měj [ji] sám pro sebe před Bohem. Blaze tomu, kdo nesoudí sám sebe v tom, co uznává za dobré.

23 Kdyby ale jedl ten, kdo pochybuje, je odsouzen, protože [to] není z víry. A cokoli není z víry, je hřích.

15

1 My silní jsme tedy povinni snášet slabosti těch, kdo silní nejsou, a ne se snažit líbit sami sobě.

2 Každý z nás ať se snaží líbit bližnímu k [jeho] dobrému, pro vybudování.

3 Vždyť ani Kristus se nesnažil líbit sám sobě, ale jak je napsáno: “Hanění těch, kdo hanobili tebe, padla na mě.”

⁴ Neboť vše, co bylo předem napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom skrze trpělivost a [skrze] potěšení Písem měli naději.

⁵ Ať vám tedy Bůh trpělivosti a potěšení dá být mezi sebou jednomyslnými podle Krista Ježíše,

⁶ abyste jednomyslně jedněmi ústy oslavovali Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista.

⁷ Proto se navzájem přijímejte, jako i Kristus přijal nás do Boží slávy.

⁸ Říkám totiž, že Ježíš Kristus se pro Boží pravdu stal služebníkem obřízky, aby potvrdil zaslíbení [daná] otcům

⁹ a aby pohané slavili Boha za [jeho] milosrdenství, jak je napsáno: “Proto tě budu chválit mezi národy a tvému jménu budu zpívat žalmy.

¹⁰ A znovu říká: “Veselte se, pohané, s jeho lidem!”

¹¹ A znovu: “Chvalte Pána, všechny národy, a velebte ho, všichni lidé!”

¹² A znovu Izaiáš říká: “Bude kořen Isajův a pohané budou spoléhat na Toho, který povstane, aby vládl národům.”

¹³ Ať vás tedy Bůh naděje naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, abyste se rozhojňovali v naději skrze moc Ducha Svatého.

¹⁴ Také já sám jsem o vás přesvědčen, bratři moji, že i vy jste plni dobroty, naplnění veškerým poznáním a schopni se i navzájem napomínat.

¹⁵ Psal jsem vám však, bratři, poněkud směleji, jako ten, kdo vás upomíná, skrze milost, kterou mi Bůh dal

¹⁶ k tomu, abych byl služebníkem Ježíše Krista mezi pohany. Konám kněžskou službu Božího

evangelia, aby oběť pohanů, posvěcená Duchem Svatým, byla [Bohu] příjemná.

17 Ohledně Božích věcí tedy mám chloubu v Kristu Ježíši.

18 Neodvážil bych se totiž mluvit o něčem, co by skrze mě Kristus nevykonal k [přivedení] pohanů k poslušnosti slovem i skutkem,

19 v moci divů a zázraků, v moci Božího Ducha, takže jsem od Jeruzaléma a okolo až k Illyrii [všechno] naplnil Kristovým evangeliem.

20 A takto usiluji kázat evangelium [tam], kde Kristus ani nebyl jmenován, abych nestavěl na cizí základ,

21 ale jako je napsáno: “[Ti,] kterým nebylo o něm zvěstováno, uvidí; a [ti,] kteří neslyšeli, porozumí.”

22 A tím mi bylo mnohokrát zabráněno přijít k vám.

23 Nyní však, když již v těchto krajích nemám místo, a protože mám po mnoho let velikou touhu přijít k vám,

24 přijdu k vám, jakmile půjdu do Španěl. Doufám totiž, že vás uvidím, až tudy půjdu, a že mě tam vypravíte, až se s vámi napřed trochu potěším.

25 Nyní však jdu do Jeruzaléma posloužit svatým,

26 neboť Makedonským a Achájským se zalíbilo udělat nějakou sbírku pro chudé svaté, kteří jsou v Jeruzalémě.

27 Zalíbilo se jim to totiž a jsou jejich dlužníky. Vždyť jestliže pohané měli účast na jejich duchovních věcech, jsou jim také povinni posloužit tělesnými.

28 Když to tedy vykonám a zajistím jim toto

ovoce, vydám se přes vás do Španěl.

²⁹ A vím, že až k vám přijdu, přijdu v plnosti požehnání evangelia Kristova.

³⁰ Prosím vás však, bratři, skrze Pána Ježíše Krista a skrze lásku Ducha, abyste za mě spolu se mnou bojovali ve [svých] modlitbách k Bohu,

³¹ abych byl vysvobozen od nepovolných [lidí] v Judsku a aby tato má služba Jeruzalému byla příjemná svatým,

³² abych k vám z Boží vůle přišel s radostí a odpočinul si mezi vámi.

³³ Bůh pokoje [ať je] s vámi všemi. Amen.

16

¹ Doporučuji vám Fébé, naši sestru, která je služebnicí církve v Kenchrejích,

² abyste ji přijali v Pánu, jak se sluší na svaté, a [abyste] stáli při ní, v jakékoli záležitosti by vás potřebovala, neboť i ona byla zastávkyní mnohých i mě samotného.

³ Pozdravte Priscillu a Akvilu, mé spolupracovníky v Kristu Ježíši,

⁴ kteří pro můj život nasadili vlastní hrdlo a kterým děkuji nejen já, ale také všechny církve z pohanů;

⁵ [pozdravte] i církev v jejich domě. Pozdravte mého milovaného Epeneta, který je prvotinou Acháje v Kristu.

⁶ Pozdravte Marii, která se pro nás mnoho napracovala.

⁷ Pozdravte Andronika a Junia, mé příbuzné a spoluvězně, kteří jsou významní mezi apoštoly, kteří také byli v Kristu přede mnou.

⁸ Pozdravte Amplia, mého milovaného v Pánu.

⁹ Pozdravte Urbana, našeho spolupracovníka v Kristu, a Stachyna, mého milovaného.

¹⁰ Pozdravte Apella, osvědčeného v Kristu. Pozdravte [domácí] Aristobulovy.

¹¹ Pozdravte Herodiona, mého příbuzného. Pozdravte [domácí] Narkisovy, kteří jsou v Pánu.

¹² Pozdravte Tryfénu a Tryfósu, které pracují v Pánu. Pozdravte milovanou Persidu, která se v Pánu velmi napracovala.

¹³ Pozdravte Rufa, vyvoleného v Pánu, a jeho i moji matku.

¹⁴ Pozdravte Asynkrita, Flegonta, Herma, Patróa, Hermu i bratry, kteří jsou s nimi.

¹⁵ Pozdravte Filologa a Julii, Nerea a jeho sestru a Olympa i všechny svaté, kteří jsou s nimi.

¹⁶ Pozdravte se navzájem svatým polibkem. Pozdravují vás Kristovy církve.

¹⁷ Vyzývám vás však, bratři, abyste si dávali pozor na ty, kdo působí roztržky a pohoršení proti učení, které jste poznali, a vyvarujte se jich.

¹⁸ Neboť takoví neslouží našemu Pánu Ježíši Kristu, ale svému břichu a lahodnými řečmi a pochlebováním klamou srdce nevinných.

¹⁹ Vždyť vaše poslušnost dospěla ke všem! Raduji se tedy z vás, ale chci, abyste byli moudří v dobrém, avšak prostoduší ve zlém.

²⁰ Bůh pokoje pak rozdrtí Satana pod vašimi nohama brzy. Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi. Amen.

²¹ Pozdravuje vás Timoteus, můj spolupracovník, a Lukios, Jáson a Sozipater, moji příbuzní.

²² Pozdravuji vás v Pánu já, Tercius, který jsem tento dopis psal.

²³ Pozdravuje vás Gaius, hostitel můj i celé církve. Pozdravuje vás Erastus, městský správce, a bratr Kvartus.

²⁴ Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi všemi. Amen.

²⁵ A Tomu, který je schopen vás posílit podle mého evangelia a kázání Ježíše Krista, podle zjevení tajemství, které bylo po věčné časy skryto,

²⁶ ale nyní bylo zjeveno a podle nařízení věčného Boha bylo oznámeno skrze prorocká Písma všem národům k poslušnosti víry -

²⁷ jedinému moudrému Bohu [bud] sláva skrze Ježíše Krista na věky. Amen.

Nova Bible Kralicka
The New Testament, Nova Bible Kralicka translation,
in the Czech language of the Czech Republic

Copyright © 1998 Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou

Language: Češka (Czech)

Translation by: A. Flek a P. Hoffman

Czech NKB

Czech Nova karlica Bible (NBK) Nova Bible Kralicka - Novy Zakon naseho Pana a Spasitele Jezise Krista Z reckeho textu se stalym ohledem na kralicke zneni prelozili A. Flek a P. Hoffman Copyright Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2014-09-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023

fcf15f7f-ee4c-5d99-8a8f-7e7c83323eaa